

128

B. C. D.
DISSERTATIO INAUGURALIS
JURIDICA
DE

PORTIONE LEGITIMA,

QUAM

SVPREMI NVMINIS AVXILIO

DECERNENTE MAGNIFICO ICTORVM ORDINE IN ALMA
ARGENTORATENSIVM UNIVERSITATE

PRO LICENTIA
SUMMOS IN UTROQUE JURE HONORES
ET PRIVILEGIA DOCTORALIA RITE
CONSEQUENDI,

SOLEMNI Eruditorum Examini

submittit

CAROLVS FRIDERICVS WAGNER,

Argent.

Die 11. Maji Anno M DCC XXXVI.
horis locoque consuetis.

ARGENTORATI,

LITERIS Heredum JOHANNIS PASTORIL

DEO
ATQUE
AMICIS.

THES. I.

Portionis legitimæ diversi diversam tradunt originem, alii enim a Divo Marco Philosopho introductam esse autumant, alii eandem a Prudentum interpretatione ex legis Falcidiæ rationibus ac ab Augusti temporibus derivant, alii denique aliter sentiunt: ut videre est apud Wilhelm Mertz à Quirnheim in *Speculo Success. univ.* p. 1. c. 1. *Seç.* 8. Variis in Jure insignita est nominibus, Quartæ nomine venit in l. 8. §. 9. ff. de *inoff. testam.* Falcidia dicitur in l. 31. C. *eod.* item debitum naturale in l. 36. §. 2. C. *eod.* Definitur vero, quod sit certa a legibus determinata portio, quibusdam personis, alias ab intestato succedentibus, ex substantia defuncti necessario & absque ullo onere relinquenda. l. 8. §. 6. & 8. l. 31. C. de *inoff. testam.* Nov. 1. *Præf.* §. 2.

II.

Cum hæc portio liberis debeatur, ut exinde commode se alere ac sustentare possint, Nov. 18. c. 3. alimenta vero ex Jure Naturæ liberis sint præstanda

Grot. de *Jure B. ac. P. l. 2. c. 7. §. 4. n. 1.* ideo & Legitima illi Juri censetur adscribenda, quatenus alimenta continet, ratione enim quantitatis atque determinationis manet Juris Civilis. Id quod etiam affirmandum videtur de Legitima parentum, cum & hos a liberis ali æquitas naturalis suadeat, si ipsi de necessariis sibi vitæ subsidii prospicere haud valent. Hinc quid sit sentiendum de quæstione, an Legitima Statuto, consuetudine aut alio modo tolli vel minui possit, facile patet. Et tolli quidem aut adimi in totum non posse statuunt Berlich. *Concl. Pract. c. 18. n. 20.* & Carpz. *Jurispr. For. p. 3. c. 12. d. 5.* minui vero posse affirmant ibidem. Ipse Grotius *l. c. n. 3.* eandem eatenus posse tolli existimat, quatenus nullum præjudicium fit alimentis illa contentis. Verum non est spernenda Barbeyracii sententia in notis ad *l. c. Grotii* (1) ubi distinguit inter liberos, qui ejus ætatis ac conditionis sunt, ut ipsi sibi victum & amictum quærere non possint, & inter illos, qui id possunt, vel etiam jam acquisiverunt. Et quoad priores, parentes obligatos esse censet, ad omnia illa præstanda, quæ ad sustentationem sunt necessaria, æquum enim esse, ut iis, quibus vitam dederunt, eandem etiam conservent. Quoad posteriores vero, nullo Juris Naturalis vinculo ad ea præbenda adstrictos esse &c. Collateralium vero Legitima, quia omni Juris Naturalis fundamento destituitur & solis civilibus nititur rationibus, civiles vero dispositiones contraria dispositione iterum tolli possunt §. 11, *Inst. de I. N. G. & C.* inde recte

recte infertur, illam non modo minui, verum etiam tolli posse.

III.

Debetur hæc legitima portio secundum *Nov.* 1. *Præfat.* §. 2. Liberis, quorum appellatione nepotes & pronepotes, cæterique qui ex his descendunt, continentur l. 220. ff. de *V. S.* Parentibus, quo vocabulo omnes comprehensi ascendent per. l. 51. ff. de *V. S.* & certo denique casu Colateralibus sive fratribus.

IV.

Relinquendam illam esse iisdem personis, quibus querela inofficiosi testamenti competit ac competeat, evincitur ex §. fin. *Inst. de inoff. testam.* & arg. l. 1. ff. *ead.* Et quia inter illas personas primo loco veniunt descendentes, inde sequitur, eandem deberi legitimis, natis & posthumis l. 30. §. 1. *C. de inoff. testam.* masculis & feminis auth. novissima *C. de inoff. testam.* & l. 122. ff. de *V. S.* suis & emancipatis, primi & secundi gradus *Nov.* 118. c. 1. nepotibus tamen quorum pater juste fuerat exheredatus, legitima ex avi bonis relinqui non debet. l. 6. pr. ff. de *injust. rupt. irrit. fact. testam.* Ita ut primi gradus existentes in capita, remotiores vero jure repræsentationis in stirpes succedant, venientes vero suo jure, in capita. Quod jam ad legitimatos attinet, cum illi, qui sunt legitimati per subsequens matrimonium, per omnia sint æquiparati suis ac legitimis *Nov.* 74. in *Præf.* & *Nov.* 89. c. 8. inde apparet, & his jus petendi legitimam competere. Idem de legi-

timatis per rescriptum Principis, de quibus *Nov. 89. c. 9. pr.* & §. 1. agit, est statuendum. Qui per Curiae oblationem in patris potestatem deveniunt, ac olim si id ab ipso patre factum erat, vel eo volente ac jubente Curialibus nupserunt, & cum aliis liberis soli patri *Nov. 89. c. 4.* succellere ab intestato, portionem legitimam petere potuisse censentur ex *Nov. 89. c. 3. pr.* Nullis vero existentibus legitimis, curialibus nonjuncium sive dodrans erat relinquendus *Nov. 18. c. 2.* Similis ratio militat pro adoptatis ab ascendentibus *l. 10. C. de adopt.* & iis, qui se puberes ac sui juris dederunt arrogandos *cit. l. 10. §. fin.* non vero pro impuberibus arrogatis, quorum in favorem quarta Divi Pii introducta, neque pro adoptatis ab extraneo, qui tantum ab intestato succedebant, testamento vero iis quicquam relinquere non cogebatur pater. Respectu demum matris & ascendentium maternæ lineæ datur etiam naturalibus, etiamsi legitimi concurrant, ut & spurii, nisi mater sit illustris, & alios liberos legitimos habeat *l. 29. §. 1. ff. de inoff. testam. l. 2. ff. unde cogn.* Ex complexu vero nefario ac incesto procreatis liberis, cum ab omni successione ab intestato excludantur *Nov. 89. c. 15.* viam ad legitimæ petitionem esse præclusam, haud difficulter colligitur.

V.

Porro hæc portio debetur etiam ascendentibus, qui turbato ordine mortalitatis, ex miserationis ratione, ad hereditatem vocantur, cum Jus Naturæ

re liberis, ut & hos alant, præcipit, ac leges æquivalent legitimam, quæ debetur parentibus ex bonis liberorum, illi, quæ liberis debetur de bonis parentum *l. 15. pr. ff. de inoff. testam.* Quod tamen solummodo procedit, si liberi ipsi de suis rebus testamento disponunt, non vero in casu, si pater ex patria sibi competente potestate liberis pupillariter substituit; siquidem tali testamento sibi & filio condito matrem excludi a legitima & substitutum eidem anteferri probatur ex *l. 8. §. 5. ff. de inoff. testam.*

VI.

Tandem & Collateralibus petitio legitimæ competit, si persona turpis ac inhonesta instituat fratribus præteritis germanis scilicet ac consanguineis, ita ut & sorores sub illis comprehendantur *l. 27. C. de inoff. testam.* uterinis plane exclusis *alleg. l. 27. C.* Hæc tamen dispositio in collateralibus primi gradus subsistit, neque ad ulterioris gradus personas extenditur.

VII.

Legitima hæc præstanda est ex facultatibus atque substantia defuncti *l. 36. pr. C. de inoff. testam.* & ita ex bonis allodialibus omnibus cujuscunque etiam valoris ac conditionis illa sint. Ex bonis feudalibus & Emphyteuticis, si sint mere hereditaria seu concessa heredibus quibuscunque, in iis enim quisque potest succedere; legitima vero est portio ejus portionis, quam quis ab intestato capit, per consequens ei, qui potest succedere, legitima debetur *l. 6. pr. ff. de inoff. test.*
Non

Non vero ex bonis fideicommisso perpetuo vel restitutioni subjectis Berlich. *Concl. pract. p. 3. c. 11. n. 15. & 19.* Imo & ex feudo emtitio ut præstetur, æquitas suadet, si nulla bona supersunt, ex quibus satisfieri filiabus potest. Carpz. *Jurispr. for. p. 3. c. 9. d. 28.* pater enim sua pecunia tale feudum emens filiis suis, præsumitur tantam pecunie summam, quanta emtum feudum, iisdem donasse. Quia vero talis donatio, quæ legitimam lædit, rescinditur tanquam inofficiosa usque ad legitimam, ideo etiam ex feudi æstimatione legitima portio erit deducenda pro filiabus, ut, quamvis in ipso feudo succedere non possint, in pecunia tamen debitam sibi portionem consequantur.

VIII.

De titulo ac modo, quo legitima sit relinquenda, distinguendum est inter Jus Vetus ac Novum: & de Jure quidem antiquo, poterat relinqui tam institutionis quam legati, tam donationis quam fideicommissi, & quocunque alio titulo l. 30. C. de inoff. testam. l. 36. pr. C. eod. l. 8. §. 6. ff. eod. Jure vero Novo descendantibus nullo alio quam institutionis titulo est danda Nov. 115. pr. c. 3. qua correctæ Nov. 18. c. 1. ita ut substitutionis titulus non admittatur. Causa quæ Imperatorem ad hæc statuenda incitavit erat favor descendantium, cum hic institutionis titulus non modo sit honorabilis, verum etiam proficiuus, portio enim coheredis deficientis accrescit tali instituto l. 59. §. 3. ff. de hered. instit.

IX.

IX.

Sed an hæc necessitas instituendi sit remissa, an vero etiam requiratur Jure Canonico, adhuc disputatur: & quidem, qui abrogationem Juris Civilis approbant, sententiam fundant quod Jus Canonicum non curat subtilitates Juris Civilis c. 6. X. de Judic. & in c. Raynutius 16. X. de testam. Verum cum hæc ratio tantum subtilitatibus vanis ac nullius momenti sit applicanda, c. 16. X. de testam. vero nihil disponat, sed solummodo tenor & ordinatio testamenti recitetur, ex recitatione autem literarum, vel alterius tenoris, nulla certa juris dispositio colligi possit, præsertim si ea ad correctionem alterius juris tendit; inde eam requiri putat propter c. 1. pr. de testam. in 6. & quod in dubio non sit statuenda diversitas inter Jus Civile & Canonicum, nisi ubi reperiatur expressæ. 1. & 2. X. de novi oper. nunc. Berlich. Concl. præf. c. 15. n. 13.

X.

Quia vero Imperator hunc titulum institutionis simpliciter in ultimis voluntatibus requirit, nulla adhibita limitatione, quali in testamento sit testata illa ultima voluntas, inde patet hanc dispositionem procedere etiam in testamento facto inter solos liberos, non obstante, quod solennia Juris Civilis in tali testamento sint remissa, & solum observetur Jus gentium, jussu vero, quo caveatur, legitimam debere relinqui titulo institutionis, esse puram dispositionem Juris Civilis. Id enim accipiendum de solennitatibus exiguæ aut plane

B

nullius

nullius utilitatis, qualis vero hæc, quæ admodum utilis, non est. Ante dicta declarantur ulterius, quod scilicet porro procedant in testamento ad pias causas ob eandem jam datam rationem, & c. *l. de testam. in 6.*

XI.

Id tamen probe notandum, sufficere ad hanc institutionem verba communia, ut sunt perveniat, remaneat, redeat &c. a testatore prolata, quibus directa heredis institutio elici potest; atque perinde esse, ac si testator nominatim filios instituisset heredes. Quorum verborum communium integrum catalogum exhibet Berlich. *Concl. pract. p. 3. c. 15. a n. 24. usque ad 45. ubi n. 47.* addit quodlibet verbum, de quo dubitatur, sit ne directum an obliquum, an vero commune, pro communi esse habendum.

XII.

Non tamen necessario aliquis instituendus est in tota legitima, sed sufficit, si aliquid modo heredis titulo, sit relictum, ut testamentum subsistat: ejus vero, quod legitimæ deest, supplementum petere ei conceditur. *Nov. 115. c. 5.* Variæ tamen a Doctoribus admittuntur exceptiones, quibus a patre relictæ, quamvis non titulo institutionis, perinde habentur, ac si illo honorabili titulo fuissent relictæ: quo referunt, si pater filiæ quid loco dotis expressa facta mentione dotis relinquit, ubi verbum relinquit institutionis effectum habere, et si quantitas legitima comprehensa non inesset doti,

ti, ad ejusdem supplementum agere debere tradit
Carpz. *Jur. for. p. 3. c. 9. d. 9.*

XIII.

Eodem modo procedere in casu, ubi testator herede instituto uno aut pluribus liberorum , testando pergit, dicens : item reliquis aut cuivis illorum relinquo decem, hoc enim modo & testamentum vires suas exerere , & his verbis relictum ejusdem esse efficaciam, ac si titulo institutionis fuisset factum, ob rationem, quod mentio præcedens institutionis tituli quibusdam liberis adjecta , in subsequentibus censetur repetita, tradit. Berlich. *Concl. pract. c. 15. n. 55.*

XIV.

De clausula Codicillari , si testamentum non valebit, tanquam testamentum, volo illud valere jure Codicillorum, & de ea, omni meliori modo: multi sunt, qui idem statuunt, quod subsistat, licet liberis legitima titulo institutionis relicta haud fuerit. Verum cum illa clausula non suppleat defectum solennitatis internæ, e. gr. præteritionis liberorum , sed tantum solennitatis externæ e. g. solennis numeri testium l. 13. ff. de inoff. testam. v. Brunn. *ad h. l. l. 36. de Legat. 3.* & quia omnibus ultimis voluntatibus hæ clausulæ apponi solent hodie, & ita constitutio Nov. 115. c. 3. ex qua irritum redditur testamentum ob liberorum præteritionem, plane cessaret, contraria sententia pro veriore habetur. Carpz. *Jur. for. p. 3. c. 9. d. 12.*

XV.

Cum vero propter favorem singularem intro-

duſum ſit , ut legitima inſtitutionis titulo liberis relin-
quatur, facile colligitur, hanc diſpoſitionem,
ubi major occurrit favor, ceſſare : neque præteri-
tionem hoc modo factam vitare teſtamentum
l. 18. ff. de lib. & poſth. Et inde Doctores conclu-
dunt, ſi pater, ob metum , ne vita filii parvuli a
cognatis inſidiis petatur, alium heredem inſtituat ,
eidemque fideiſcommiſſo injungat, ut poſt certum
tempus hereditatem filio reſtituat ; vel in caſu, ſi
avus, præterito filio ære alieno obruto , ſolos ne-
potes inſtituat , ne creditores portionem heredi-
tariam filio alias debitam auferant, ac nepotes ea-
dem priventur , tale ſubſiſtere teſtamentum : &
ita deciſum refert *Carpz. Jur. ſor. p. 3. c. 9. d. 11.*

XVI.

Legitimam debere etiam aſcendentibus inſti-
tutionis titulo relinqui , non obſtantibus argu-
mentis contrarium ſentientibus adductis, evincunt
verba *Nov. 115. c. 4.* ubi ea, quæ in prioribus capi-
tulis tradita ſunt de teſtamentis liberorum & de
parentum, eodem modo diſponuntur. Et *c. 5. ejusdem Nov.* quæ requirit relictionem legitimæ
tam a parentibus liberis, quam ab his parentibus,
titulo inſtitutionis factam , ut parentes & filii a
teſtamentorum injuria liberi reddantur. Quam ob
rationem ante dicta & his erunt applicanda.

XVII.

Quod ad fratres attinet , quibus legitima tan-
tum debetur in caſu, ſi turpis perſona iis ſit præ-
lata, modo & ipſi ſint probatæ vitæ atque exiſti-
mationis, (mores enim, quos quis in ſe probat, in
aliis

aliis improbare non potest) cum tales ac tantæ pro his, quales pro parentibus ac liberis non militent rationes , & Jure Novo nihil reperitur mutatum circa relinquendam iisdem legitimam, ideo vetus dispositio, ut scilicet ea quocunque titulo iis relinqui possit, adhuc obtinet §. 6. *Inst. de inoff. test.*

XVIII.

Et hæc legitima relinquenda est absque ullo onere *l. 30. pr. C. de inoff. testam.* per onus vero intelligitur conditio , dilatio , mora , modus & quodcunque gravamen. *l. 32. C. eod.* Cum vero sic libera sit relinquenda omnibus iis, qui ex antiquis legibus de inofficioso testamento actionem movere poterant *l. 32. C. eod.* sequitur dispositionem hanc esse intelligendam de descendentibus, ascendentibus , & certo casu collateralibus, non vero esse extendendam ad casum fideicommissi reciproci *in l. 12. C. eod.* comprehensum. Si tamen nihilominus aliquod gravamen legitimæ fuerit adjectum , illud salvo valore testamenti, pro non adjecto reputatur, *alleg. l. 32. C. eod.*

XIX.

Hæc quia speciali favore ita ordinata sunt, inde si major utilitas ex conditione legitimæ apposta apparet , effectum hujus ordinationis suspendi volunt Doctores. Hinc patrem posse filium prodigum vel infirmæ ætatis prohibere alienatione legitimæ usque ad certum tempus relictis interim alimentis, non vero in perpetuum. Possesse jubere & ordinare , ut filii simul in communitate

usque ad certum tempus veluti triginta annorum
maneant. Tradunt Nicol. Boer. *dec.* 87. n. 2. &
Petr. Gregor. in *Syntagm. Univ. Jur. lib.* 44. c. 5. n.
29. 30. & 31. ubi plura adhuc exempla profert.

XX.

Præstanda est legitima statim post mortem
testatoris, liberis enim a parentibus vita gaudenti-
bus eandem neque deberi, neque ad dandam in-
invito cogi posse apparet ex l. 1. §. 21. ff. de Collat.
& ita nec patrem ex delicto filii quamvis con-
demnati ad eandem præstandam teneri, statuunt
Doctores apud Berlich *Concl. præf.* p. 3. c. 14. n. 16.
nec pater prodigus, ut eam solvat est cogendus;
quia, quamdiu remedio uti possum ordinario, ad
extraordinarium & quidem odiosum confugere
non debeo l. 16. pr. ff. de minor. Contrarium tamen
observari in casu, ubi filia religionis orthodoxæ a
patre Anabaptista petit legitimam, ob rationem,
quod metuendum sit, ne Anabaptista omnem
sua substantiam in communionem sectæ testa-
bilem conferat, filiamque hoc modo debita por-
tione defraudet, testatur Carpz. *Jur. for.* p. 3 c. 12.
d. 10. quod communiter Dd. extendunt ad omnes
parentes infideles, si liberi sunt Christianæ religio-
ni addicti. Idem obtinere, si bona patris ob de-
lictum confiscantur, ubi liberis salva manet legiti-
ma l. 7. pr. ff. de bon. damnat. Et quidem si liberi ad-
sunt unus vel duo, dimidium bonorum accipiunt
l. 10. C. eod. l. 1. §. 2. ff. eod. Si vero plures existunt,
tunc iis totum patrimonium, quantumcunque
etiam sit, conceditur alleg. l. 7. §. 3. communemque
hanc

hanc esse Doctorum sententiam, & secundum eam ita judicatum esse tradit Berlich. *Concl. pract.* c. 12. n. 39. Hæc tamen de confiscatione bonorum dicta nullius erunt usus in locis ubi *Nov.* 134. c. 13. viget.

XXI.

Et quia , ut supra notatum, ex substantiâ & bonis defuncti relinqui debet, l. 36. *pr. repletionem C. de inoff. testam.* ideo a patre certa pecuniæ summa legitimæ loco assignari non potest. Accedit, quod neque ullum gravamen neque modus legitimæ possit adjici l. 32. *C. eod.* si quis vero legitimam accipere teneretur in pecunia numerata, adjiceretur modus & quandoque gravamen.

XXII.

Cum porro nemo paganorum pro parte testatus, & pro parte intestatus decedere possit l. 7. *ff. de R. I.* neque hereditatem pro parte adire & pro parte repudiare l. 1. & 2. *ff. de acquir. vel omitt. hered.* exinde ad quæstionem illam, an filius heres a patre institutus legitimam tantum accipere possit reliqua hereditate repudiata, Respondetur, quia legitima est vel tertia vel dimidia pars hereditatis, ideo filium non posse legitimam acceptare & reliqua hereditate abstinere, neque si velit succedere ex testamento propter *alleg. leg.* 1. & 2. neque ab intestato, quia nemo omiſſa causa testamenti ab intestato succedere potest. l. 1. *pr. ff. si quis omiſſ. caus. testam.*

XXIII.

Ad legitimam consequendam, quamvis ipso jure

jure debeatur; tamen voluntatis declaratione opus est, an ipsam habere velint an non, nec eam propria autoritate occupare possunt, quando indeterminate est relicta. E contrario si in certa re relicta, eam propria autoritate quis retinet potius, quam accipit: nisi & hæc res ab herede possideatur, quo in casu & ab eodem præstanda. Si vero legitimam statim post mortem testatoris non præstat, sed moram committit, illam cum omnibus fructibus, a tempore mortis computandis, perceptis & percipiendis, extantibus & consumptis restituere debet. Berlich, *Concl. pract. p. 3. c. 14. n. 38.* imò si eam, post latam demum Judicis sententiam restituerit, præter eandem adhuc tertiam partem quantitatis, quæ fuerat in testamento derelicta, reddere cogitur. *l. 33. pr. C. de inoff. testam.*

XXIV.

Consequuntur autem illæ personæ, quibus legitima debetur, ejus non tantum proprietatem, sed etiam usumfructum: & si quis esset institutus heres universalis, alteri vero usufructus legatus, heres nihilominus retineret proportionem legitimæ quoque usumfructum, *autb. novissima C. de inoff. test. rato manente usufructu relicto in cæteris l. 30. C. eod.*

XXV.

Olim semper erat quarta pars portionis ab intestato debitæ *§. fin. Inst. de inoff. testam.* Jure vero Novo ex numero personarum concurrentium æstimatur, ut sit vel triens vel semissis *Nov. 18. c. 1.* quo collimant vulgares isti versiculi.

Quatuor

Quatuor aut infra dant natis jura trientem :

Semissem vero dant natis quinque vel ultra :

Arbitrium sequitur substantia cetera patris.

Et hoc augmentum non tantum in legitima descendendum observatur, sed & de ascendendum, (quamvis alleg. Nov. tantum mentionem liberorum faciat,) quorum ac liberorum legitima cum eodem ordine habeatur, est statuendum *l. 15. pr. ff. de inoff. testam.* Imo & fratrum legitimam esse auctam ex *Nov. 18. c. 1. in fin.* probatur, ubi ante dicta in omnibus personis, in quibus ab initio antiquæ quartæ ratio de inofficioso lege decreta est, procedere dicuntur, fratribus autem hanc querelam olim competiisse expediti juris est.

XXVI.

Quod vero ad numerum personarum concurrentium attinet, distinguendum est circa nepotum successionem, an concurrant cum patruis, an cum aliis nepotibus ex patruis, an vero soli nepotes ex unico tantum filio ad successionem vocentur. Prioribus enim duobus casibus numerus nepotum non attenditur, sed succedunt jure repræ-

C

repræ-

representationis in stirpes , posteriori vero casu succedunt suo jure in capita, & sic, si quinque vel plures adsunt nepotes , semissem accipiunt. Berlich. *Concl. pract.* p. 3. c. 12. n. 40. & Carpz. *Jur. for.* p. 3. c. 12. d. 11.

XXVII.

Quæritur occasione quantitatis legitimæ , am liberi exheredati in numero censendi sint liberorum ad augendam vel minuendam portionem succedentium? Et quod ad exclusos attinet , qui possunt querelam inofficiosi testamenti instituere, sed nolunt , & ita hereditatem repudiant , cum eorundem portio hereditatis accrescat cæteris , & legitimam accrescere non ambigitur *l. un. C. quando non petent, partes petentibus accrescant.* Juste vero exheredati, cum pro mortuis habeantur, *l. 1. §. 5. ff. de conjung. cum emancip. liber. ejus.* & ex hereditate nihil petere possint , legitimam autem deberi ex hereditate defuncti , ac partem portionis ab intestato debitæ esse, evincat *l. 8. pr. C. de inoff. testam.* consequens est, ut pro nullis habeantur , neque eorum ratio habeatur in casu , ubi quinque liberi adsunt , ad augendam legitimam ; neque existentibus paucioribus ad eandem minuendam. Carpz. *Jur. for.* p. 3. c. 10. d. 12. & 13.

XXVIII.

In computatione legitimæ , ut quis debitam
sibi

tibi portionem relictam aut non relictam dicere possit, tempus mortis inspiciendum est *l. 6. C. de inoff. testam.* & ita is, qui a vivo parente legitimam accepit, ex bonis patris postea audis, nullo habito respectu ad tempus assignatæ legitimæ, sed mortis patris, ejusdem augmentum petere potest *l. 35. §. 1. C. eod.* Si vero legitima post mortem patris non statim soluta, distinguendum est, utrum bona patris audita sint extrinsece, si illis aliquid accedit e. g. per alluvionem, an vero intrinsece, si eorum æstimatio incrementum accipit; priori casu legitima non augetur *l. 6. C. eod.* bene tamen posteriori; augmentum enim atque diminutio æstimationis pertinet ad eum, ad quem bona pertinent, legitima autem post obitum patris statim cedit filio *l. 36. §. 1. C. eod.* ergo & augmentum intrinsecus ortum. Si vero inofficiosa donatione læsa est legitima, tempus factæ donationis attenditur, ut habeatur ratio bonorum *l. 1. C. de inoff. donat. & authent. unde & si parens C. de inoff. testam.*

XXIX.

Ante omnia vero deducendum est æs alienum, funeris impensæ, & libertates datæ *l. 8. §. 2. ff. de inoff. testam.* & ex hac & *l. 6. C. eod.* Doctores probare cupiunt, legitimam non esse quotam hereditatis, sed bonorum, Carpz. *Jur. for. p. 3. c. 12. d. 10. n. 3. & 4.* Brunn. *ad. cit. l. C.* Jure vero Novo, cum sit relinquenda titulo institutionis, &

heres fit successor in omnia jura defuncti l. 24. ff. de V. S. in casu , ubi institutionis titulus requiritur , non amplius censetur quota bonorum , sed quota hereditatis.

XXX.

Qu. an portio statutaria conjugum debita sit deducenda tanquam æs alienum ante legitimam, an vero legitima prius detrahenda sit omnibus bonis , & ita portione conjugum statutaria adhuc sub illis comprehensa ? Sub distinctione respondendum est ; si enim quaeritur de portione statutaria conjugum , ubi viget bonorum communio, hoc in casu prius detrahenda erit portio statutaria, & quidem ex bonis utriusque conjugum adhuc conjunctis , ante ullam legitimæ detractionem, hæc vero ex defuncti demum parentis bonis tantum. Ubi vero talis bonorum communio in usu non est, portionem statutariam legitimæ præferri & ante eam esse deducendam , decisum quoque ita esse tradunt Carpz. *Jur. for.* p. 1. c. 28. d. 100. & Berlich. *Concl. pract.* c. 27. n. 86. De Jure vero Civili contrarium verius est , favorabilior enim est causa legitimæ, præsertim cum & naturale jus pro illa militet, præterea & Jus Civile ipsum , quamvis portionem conjugum cum liberis concurrenti concesserit tanquam heredi *auth. præterea C. unde vir & uxor.* nullibi tamen quicquam reperitur mutatum circa legitimam , ideo dispositionem

fictionem *N. 18. c. 1.* & hoc in casu valere , nullum est dubium.

XXXI.

Integra olim relinquenda erat legitima , ad excludendam querelam inofficiosi testamenti , titulo tamen quocunque *§. ult. Inst. de inoff. testam.* quia vero sæpius eveniebat , ut quis non satis accuratam suarum facultatum haberet notitiam , Imperator Justinianus , ne ob hanc incertitiam testamentum corrueret , medium aliquod adinvenit , quo si minus illa quarta fuerat relictum , ad ejusdem supplementum agi posset *Nov. 115. c. 5.* Et hocce supplementum legitimæ quandoque magis esse privilegiatum ipsa legitima : Siquidem respectu hujus liberos non habere hypothecam in bonis patris , bene vero respectu supplementi , & ex hoc fundamento ad consequendum supplementum non solum contra heredes sed & legatarios agere posse : cum pro impetranda legitima adversus heredes , legatarios ac tertios possessores non pro arbitrio agere possint , sed contra omnes pro rata agere rei vindicatione teneantur , tradunt *Dd. apud Berlich. Concl. pract. p. 3. c. 13. n. 7. 2. 2.*

XXXII.

Repletio autem cum ex ipsa substantia defuncti fieri debeat , *l. 36. C. de inoff. testam.* ad quæ-

tionem istam, an is, cui supplementum legitimæ debetur, simul contra heredem, & legatarios pro rata, an vero primo contra heredem, & hereditate non sufficiente, contre legatarios demum ad supplementum legitimæ consequendum actionem instituere possit? *Cit. l. 36. responsionem suggerit, dictum supplementum conjunctim tam ab heredibus quam a legatariis peti posse, quia omnia, quæ memoratæ personæ acceperunt, fluunt ex substantia defuncti. Neque hæc suppletio legitimæ a testatore prohiberi potest, l. 30. pr. C. eod. quamvis verbis expressis in testamento sit facta prohibitio Carpz. *Jur. for. p. 3. c. 12. d. 8. n. 7.**

XXXIII.

Qu. quis legitimam supplere debeat in casu, ubi pater quatuor habens liberos, unum eorum usque ad legitimam exclusit, nepotes vero ex illo cum reliquis suis filiis heredes instituit, ita vero exclusus integram non habet legitimam, an universa hereditas, an tantum nepotes ex sua parte? Respondendum est sub distinctione, aut nepotes sunt instituti simpliciter in certa re, nulla facta mentione portionis patri eorum excluso alias competentis, & hoc casu ad supplementum legitimæ conferre tenerentur omnes tam filii quam nepotes *l. 36. pr. C. de inoff. testam.* aut non simpliciter, sed in ea tantum parte, quam eorum pater si non fuisset exclusus, occupare potuisset, &

& sic tantum nepotes obligarentur Berlich. *Concl. pract. c. 13. n. 21. usque ad 23.*

XXXIV.

Agunt ad consequendum hoc supplementum non modo descendentes & ascendentes, verum etiam per *alleg. l. 30. C. fratres*, si iis minus legitima relictum; neque ullo nititur fundamento, quod quidam Dd. apud Berlich. *Concl. pract. p. 3. c. 13. n. 18.* tradunt; totum testamentum tali in casu querela inofficiosi testamenti expugnari, ita ut heres scriptus plane excludatur; & fratrem cui minus legitima relictum, totam acquirere hereditatem. Hujus enim contrarium, verba: quam liberis eorum vel aliis personis, quibus eadem actio competere poterat: *cit. leg.* satis evincunt.

XXXV.

Iniqua etiam bonorum taxatio a patre facta, qua liberis debita portio minuitur, huic supplemento subiacet. Neque liberi eadem stare tenentur, sed si eam præjudicare legitimæ, seque per illam læsos existiment, a iudice novam impetrare taxationem, & si revera læsi, supplementum legitimæ petere non prohibentur. *Carpz. Jur. for. p. 3. c. 12. def. 9.*

XXXVI.

Imputantur legitimæ omnia, quæ ex substantia atque patrimonio defuncti in aliquem collata, *arg. l. pen. C. de Collat.* & specialiter non sunt excepta. Sic eidem imputantur, quæ titulo heredis, legatarii, fideicommissarii, & donationis mortis causa alicui obveniunt *l. 30. & 36. pr. C. de inoff. testam. dos. l. 29. C. eod.* atque omnia accessoria dotis, ut vestes, annuli, torques, & id genus alia occasione matrimonii concessa, donatio propter nuptias *alleg. l. 29.* ea quæ pater donat filio in militiæ emtionem *l. 30. §. 2. C. eod.* juxta tamen ibi præscriptum modum, idemque in aliis donationibus filio a patre ea intentione inter vivos factis, ut eam legitimæ imputaret *l. 25. ff. l. 35. §. 2. C. de inoff. testam.* feudum emtitium, mere hereditarium, emphyteusis, imo omnia ea, quæ pecunia patris comparata in nomine filii, quæve transmitti possunt in heredes filii.

XXXVII.

Non vero imputantur, prælegatum, propter præsumptam testatoris voluntatem, qui tanquam præcipuum id alicui concessit, si vero imputaretur legitimæ, nihil quis haberet præcipui, & ita voluntas testatoris redderetur elusa, donatio simplex *l. 35. §. 2. C. & l. 25. ff. de inoff. testam.* quamvis

vis in casu speciali l. 20. §. 1. C. de Collat. sit conferenda : quando scilicet aliis liberis dos vel donatio propter nuptias data est , (quam conferri omnino oportet) dum , si alteri simplex donatio facta sit, is fratribus sororibusve dotem vel donationem propter nuptias conferentibus, simplicem quoque donationem conferre tenetur. Donata filiis, quæ transmissibilia ad heredes non sunt , ut victus, alimenta, vestitus, & alia , quæ officio paterno, in filios, parentes viventes expendunt. Petr. Gregor. *Syntag. Jur. Univ.* l. 44. c. 5. n. 44. Donatio ob bene merita, quia adventitii peculii censetur esse, bona vero adventitia cum ex substantia patris non proveniant, inde nec communicantur l. fin. C. de Collat. Sub his comprehenduntur lucrum proveniens ex labore & industria filii suo non patris nomine negotiantis, & quæ ex aliorum liberalitate vel aliis quibuscunque causis ei obvenierunt l. 6. pr. C. de bon. quæ liber. in potest. &c. Bona castrensia, quæ continent omnia ea , quæ filiofamilias militi vel in militiam eunti aut degenti a parentibus vel cognatis donata sunt, sive quod ipse in militia acquisivit , alias non acquisiturus. l. 11. ff. de castrens. pecul. Quasi castrensia, quo referuntur, quæcunque filius ex militia togata ejusque intuitu est consequutus : donata a Principe & Augusta filio vel filiafamilias l. 7. C. de bon. quæ

Doctores milites videntur, & non minus providere humano generi, quam si præliis atque vulneribus patriam parentesque salvarent. *l. 14. C. de Advoc. divers. judic.* ideo gaudent beneficio quasi castrensis peculii *l. 4. C. eod.* id quod etiam Dd. de libris datis filiis Studiosis affirmant, modo iis diligenter utantur, vel nisi in donatione pater protestatus sit, se eos dare pro legitima, quo tamen casu librorum conferendorum imputatio debet fieri secundum æstimationem pretii, cujus sunt tempore mortis testatoris, non quo emti sunt; & sufficit si pretium conferant retentis libris Petr. Gregor. *Syntagm. Jur. Univ. l. 44. c. 5. n. 46.* Sumtus studiorum a patre præstiti *l. 50. ff. famil. erciscund.* Sicut etiam a matre *l. 11. C. de negot. gest.* ubi dicitur alimenta a matre liberis præstita non posse repeti, sub alimentis vero jure sanguinis præstandis, contineri etiam quæ ad disciplinam & liberales artes pertinent, probatur ex *l. 4. ff. ubi pupill. educ.* Pecuniæ expensæ in graduando filio e. g. pro doctoratu *l. 1. §. 16. ff. de collat.* nisi tales sumtus ac expensas parens specialiter consignaverit, ac non retulerit in quotidianum rationum librum, sed in peculiarem libellum eum in finem confectum, ut inde de expensis pro filio constare possit, quò in casu tales expensas & sumtus legitimæ esse imputandos tradit Carpz. *Jur. for. p. 3. c. 11. d. 20.*

XXXVIII.

Ideo autem hæc ita constituta sunt, quod
ini.

iniquitate carere haud credebant , si proximi cognati ac sanguine juncti , quibus alias nullo condito testamento hereditas obventura erat , legitima fraudarentur successione , atque exclusis iis, quos ipsa quasi natura heredes constituebat, alieni hereditatem caperent. Ne tamen in totum quis omni testandi libertate privaretur ; ob id media incesse runt via Jurisconsulti , ac medium aliquod invenerunt , quo utrumque in modum consulerent.

XXXIX.

Ideo inventa legitima , partim ne testamentum, in quo liberi præteriti, aut exheredati , diceretur nullum, & sic ultimæ testantium voluntates corruerent l. 30. ff. de liber. & posthum. deinde ne si dictis personis integra legitima non relinqueretur, testamentum querela inofficiosi impugnaretur §. 6. Inst. de inoff. testam. quo casu vero hodie ad supplementum agitur. Et olim ne libertates quidem & legata ex tali testamento erant præstanda l. 17. ff. de injust. rupt. irrit. fact. testam. quod vero jure Novell. iterum mutatum , per Nov. 115. c. 3. §. ult. in fin. & 2. 4. §. 8. eod. cautum, ut, liberis injuste exheredatis aut præteritis, testamentum evacuetur quantum ad heredum institutionem, reliqua vero testamenti capi-

huc subjacent. Partim, ut relicta hac portione, dictis personis libera disponendi facultas de omnibus reliquis bonis competeret.

XL.

Conceduntur autem personis, quibus legitima debetur, pro eadem consequenda familiæ eriscundæ actio; hereditatis petitio, in casu, quo institutionis titulus necessario requiritur; jus retentionis, si ipsæ in possessione sunt constitutæ; iis vero, quibus Jura titulo quocunque eam relinquunt, actio ex testamento.

XLI.

Sin vero minus legitima relictum, ad ejus supplementum agitur conditione ex l. 30. C. de inoff. testam. quæ non ut inofficiosi testamenti querela tanquam odiosa quinquennio, sed ut omnes reliquæ actiones personales triginta annorum spatio absolvitur l. 3. C. de præscript. 30. vel 40. ann. Distinctio quam Lauterbach. C. ib. Præst. de inoff. testam. §. 51. assert. an testator expresse jusserit legitimam impleri, an vero illud non jussit & priori casu supplementum instar legati actione ex testamento peti, posteriori vero conditione ex lege, non convenire videtur verbis: *ut sive adjiciatur in testamento de adimplenda legitima portione, sive non &c.* l. 30. C. eod.

XLII.

XLII.

Cessat vero hæc petitio, si persona, cui legitima debebatur, rite ac juste sit exheredata ex aliqua causarum *Nov. 115. c. 3. & 4.* expressarum, vel sub iisdem comprehensarum; In testamento militis, miles enim omnibus solennitatibus, tam externis quam internis solutus est *l. 1. pr. de test. milit. l. 9. C. de inoff. testam.* Si specialiter eidem renunciatum, generalis enim renunciatio non sufficit. *l. 35. §. 2. C. eod.* Si filia ex statuto vel consuetudine accepta congrua dote, successione in bonis parentum est exclusa. Si quis propria autoritate legitimam occupavit *l. 7. C. unde vi.* & denique si tempus intra quod actiones pro consequenda legitima competentes, instituendæ erant, elapsum est.

XLIII.

Multi sunt qui statuunt legitimam amitti ob omissionem inventarii, & horum sententia videtur verior, quia heres inventarium non conficiens ultra vires hereditatis tenetur *l. ult. §. 14. in fin. C. de jure delib. & amittit.* Sed cum testator in fin. *C. ad leg. Falcid.* Porro heres, creditor defuncti confessionem inventarii omittens creditum amittit *l. 7. C. de pact.* ergo & filius legitimam tanquam quasi creditum. Deinde hoc ita expresse statu-

XLIV.

Inter affinia legitimæ numerat Lauterbach C. 2b. Pr. tit. de inoff. testam. n. 53. Falcidiam , quæ legatis , Trebellianicam quæ fideicommissis detrahitur , quartam ex edicto Divi Pii , quæ ab arrogatore liberis impuberibus arrogatis & sine justa causa emancipatis , erat præstanda. Quibus addi possunt legitima Patronorum , quæ Faviana & Calvisiana petitur actione , & illa quidem , si quid in fraudem legitimæ debitæ , a liberto testato mortuo , alienatum l. 3. §. 2. Si quid in fraud. Patron. hæc vero si ab intestato mortuo liberto quicquam in fraudem Patroni alienatum l. 3. §. 2. eod. legitima liberis si bona parentum confiscantur debita , legitima conjugum pauperum , quæ quarta bonorum pars si tres aut pauciores liberi siue cognati concurrant , portio autem virilis si plures , & quidem si concurrunt cum liberis jure ususfructus , si vero cum cognatis jure proprietatis.

Nov. 117. c. 5.

COROLLARIA.

I.

Potest ex ancilla nasci ingenuus.

II.

Male definitur substitutio, quod sit secundi heredis institutio in locum deficientis primi facta.

III.

Tutor testamentarius secundum Leges XII. Tabularum etiam soli rei dabatur.

IV.

*de Testam. Ordin. asseritur,
quod is testamento testis adhi-
beri possit , quocum est testa-
menti factio.*

V.

*Non omnis renunciatio
beneficii fieri debet ex autori-
tate superioris.*

VI.

*Femina in feudo emtitio
non succedit.*

SOLI DEO GLORIA.

VAl 1522.084